

Jorge Bergoglio, papa Francesc

Dc, 15/03/2017 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Ha fet quatre anys que el jesuïta cardenal argentí Jorge Bergoglio fou escollit papa. Els entesos deien que aquesta elecció entrava dins del possible, però el cert és que la seva elecció fou un fet inesperat. Els seus primers gestos, el nom i la manera com es presentà davant la multitud de la plaça de sant Pere, amb petició d'oració per ell inclosa, foren anunci d'uns nous temps per l'església catòlica. Mirat aquests quatre anys en perspectiva es poden intentar algunes reflexions valoratives del pontificat del papa Francesc. En primer lloc, cal reconèixer que el papa ha despertat un interès positiu fora de l'Església catòlica. Les seves opinions són escoltades i respectades. Està exercint un lideratge moral d'un inestimable valor. Davant la mancança de referents mundials sòlids, el mestratge del papa Francesc omple la necessitat que tenim les persones de trobar punts mestres de l'esperit i de les consciències. Les seves crides a favor dels immigrants i de combatre la pobresa; la seva crítica al capitalisme egoista que mata i esgota els recursos naturals i la seva defensa de la dignitat de les persones, han estat elogiades reiteradament des de fora de l'Església.

A nivell eclesial el papa Francesc s'ha proposat envigorir la comunitat catòlica. A tal fi, ha procurat identificar quins són els grans reptes del món actual que demanen una renovació en la manera de pensar i actuar dels cristians. Al mateix temps, ha sabut construir una agenda dels grans temes que l'Església catòlica ha de donar resposta per tal de ser creïble en les diverses societats d'un món globalitzat. També ha volgut posar ordre dins de l'església a partir d'una meditada política de nomenaments de cardenals i bisbes. Ha sabut identificar el nou rostre misericordiós que ha de tenir l'Església avui i ha senyalat quins són els camins a seguir per de situar els cristians en els llocs on cal portar l'amor de Déu. Ha tornat a presentar la Doctrina Social de l'Església, adaptada a les noves circumstàncies, com l'alternativa moral i pràctica per afrontar els principals reptes de la humanitat.

El papa Francesc, amb un llenguatge contundent, curt i sintètic ha senyalat el que és moralment acceptable del que no ho és. Cal fer notar que el papa Francesc no ha entrat en la revisió de l'edifici doctrinal de l'Església catòlica, però ha indicat quin és l'ordre a seguir alhora de començar a fer una revisió d'aquests principis. Les seves encíclics, cartes i documents són una font d'inspiració pel testimoni dels cristians a favor de la causa de Jesús. De la lectura dels seus escrits se'n desprèn que les seves propostes d'apertura de l'església a les perifèries de la societat descansen en una profunda vida interior i de pregària. Em confesso admirador del papa Francesc i és un do de Déu haver viscut aquests quatre anys.